

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๓๐๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอนำร่างกฎ ก.พ. จำนวน ๑ ฉบับ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาบันทึกแจ้งการอนุมัติจากนายกรัฐมนตรีให้นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

๒. บันทึกสรุปเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพร้อมร่างกฎ ก.พ. จำนวน ๑๔๐ ชุด

๑. ที่มา

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๘ วรรคสี่ บัญญัติว่า “หลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.”

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้กฎ ก.พ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๒.๒ สารสำคัญ

ก.พ. ได้พิจารณามิมีมติเห็นชอบกับร่างกฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน พ.ศ. ซึ่งมีหลักการโดยสรุป ดังต่อไปนี้

๒.๑.๑ ร่างกฎ ก.พ. นี้จะให้ความคุ้มครองเฉพาะผู้ให้ข้อมูลที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเท่านั้น

๒.๑.๒ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการจะเน้นเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในหน่วยงานอันเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ (๑) ไม่รวมถึงพฤติกรรมส่วนบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒.๑.๓ ประเภทของข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะได้รับการคุ้มครอง บำเหน็จ ความชอบ หรือลดโทษ ตามร่างกฎ ก.พ. ฉบับนี้ ได้แก่ ข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นบุคคลผู้ไม่เกี่ยวข้องกับการทำผิดวินัยประเภทหนึ่ง กับข้าราชการผู้อยู่ในฐานะที่อาจจะถูกกล่าวหาว่า ร่วมกระทำความผิดวินัยกับข้าราชการอื่นอีกประเภทหนึ่ง

๒.๑.๔ ถือว่าการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒.๑.๕ กำหนดระยะเวลาเริ่มต้นของการให้ความคุ้มครอง คือ เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่วนระยะเวลาสิ้นสุดการให้ความคุ้มครอง คือ เมื่อการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้น

๒.๑.๖ กระบวนการที่จะให้ความคุ้มครองต้องมีเหตุของการถูกกลั่นแกล้งจากการบริหารงานบุคคลของผู้บังคับบัญชาระดับต่ำกว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ หรือถูกกลั่นแกล้งจากผู้ที่เกี่ยวข้อง อันเนื่องมาจากการให้ข้อมูลของข้าราชการผู้นั้น และต้องผ่านการพิจารณาจากผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุว่า ข้อมูลที่ให้นั้นอาจเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการด้วย โดยกำหนดบุคคลผู้ที่จะพิจารณาไว้ ๒ ระดับ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง หรือสำนักงาน ก.พ.

๒.๑.๗ มาตรการที่จะให้ความคุ้มครองนั้น เป็นไปตามหลักการที่กำหนดในมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง มาตรการให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๓๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ประกอบกับความในวรรคท้ายของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ว่า “กฎ ก.พ. ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามวรรคสี่ จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ. หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะดำเนินการย้าย โอน หรือดำเนินการอื่นใด โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมหรือเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของ

ข้าราชการผู้นั้น และไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้”

๒.๑.๘ ให้ถือว่าการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของข้าราชการพลเรือนสามัญตามร่างกฎ ก.พ. นี้ มิใช่การเปิดเผยความลับของทางราชการหรือกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน อันเป็นฐานความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๒ (๖) และ มาตรา ๘๓ (๒)

๒.๑.๙ ในกรณีที่มีผู้ร่วมกระทำผิดวินัยหลายคน และปรากฏว่าการวางแผนทางการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่อาจแสวงหาพยานหลักฐานอื่นที่จะพิสูจน์ความผิดของผู้ที่เป็นต้นเหตุแห่งการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ หากจำเป็นต้องได้ข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้ร่วมกระทำผิดนั้นกระทำไปเพราะตกอยู่ในอำนาจบังคับหรือโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุอาจกันบุคคลนั้นไว้เป็นพยานได้

อย่างไรก็ดี จำเป็นต้องมีมาตรการที่จะให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่ถูกกันเป็นพยานข้างต้นอีกส่วนหนึ่งด้วย คือ ถ้าในชั้นพิจารณาไม่ว่าโดยผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุก็ดี หรือ อ.ก.พ. สามัญตามกฎหมายก็ดี เห็นว่า ถ้อยคำของบุคคลนั้นเป็นประโยชน์ต่อราชการอาจใช้เป็นเหตุผลโทษ หรือลดโทษได้ แล้วแต่กรณี

๒.๑.๑๐ การให้บำเหน็จความชอบแก่ข้าราชการผู้ให้ข้อมูลฯ ยึดหลักการตามที่หมวด ๔ การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ มาตรา ๗๔ บัญญัติว่า “.....ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. และจะให้บำเหน็จความชอบอย่างอื่นซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ หรือรางวัลก็ได้”

๒.๓. ข้อพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

เพื่อพิจารณาอนุมัติร่างกฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน พ.ศ. ตามเอกสารแนบท้ายนี้ และให้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้มีผลใช้บังคับตามกฎหมายต่อไป

๓. ข้อพิจารณา

๓.๑ เพื่อพิจารณาดำเนินการนำร่างกฎ ก.พ. ดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเพื่อประกาศใช้บังคับต่อไป

๓.๒ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ให้กฎ ก.พ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับต่อไปได้ โดยไม่ต้องส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจร่างอีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการนำร่างกฎ ก.พ. ที่กล่าวถึงข้างต้นเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางเบญจวรรณ สร้างนิทร)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐